

Ilay vehivavy samaritana

Rehefa hitan'ilay vehivavy samaritana fa nifanehatra tamin'ny mpaminany izy dia te hahafantatra momba ny olana ara-panahy izy: ny fanompoana ary navelany tany aoriana ny filàny manokana.

Ilay vehivavy samaritana

Ary hoy ravehivavy taminy: Tompoko, hitako fa mpaminany ianao.
(Jaona 4:19)

Fampidirana

Ny evanjelista John dia nanoratra fa izay rehetra nosoratany dia natao hitarika ny mpamaky azy hino fa Jesosy no Kristy, Zanak'Andriamanitra velona, ary amin'ny finoana, hanana fiainana be dia be

“Ireo anefa dia nosoratana mba hinoanareo fa Jesosy no Kristy, Zanak'Andriamanitra, ary mba hanananareo fiainana amin'ny anarany, raha mino ianareo” (Jao. 20:31).

Manokana, misy singa ao amin'ny tantaran'ny vehivavy samaritana mampiseho fa i Kristy dia Zanak'ilay Andriamanitra velona, ary Zanak'i Davida nampanantenaina ao amin'ny Soratra Masina.

Ny evanjelista Jaona dia nanoratra fa rehefa hitan'i Jesosy fa ny Fariseo efa nandre fa nanao fahagagana maro Izy ary nanao batemy mihoatra ny nataon'i Jaona Batista dia nandao an'i Jodia izy ary nankany Galilia (Jaona 4: 2-3), ary tokony handalo izany. Amin'ny alàlan'i Samaria (Lio. 17:11).

Nandeha tany amin'ny tanàna iray tany Samaria antsoina hoe Sykara i Jesosy, ary ny faritany dia fananana nomen'i Jakôba an'i Josefa zanany (Jao. 4: 5). Ilay toerana nalehan'i Jesosy tao Sykara dia nolavahan'i Jakôba fantsakana.

Ny evanjelista dia manasongadina ny maha-olombelona an'i Jesosy tamin'ny famaritany ny havizanany, ny hanoany ary ny hetahetany. Rehefa milaza fa nandeha nividy sakafo ny mpianany, dia takatsika fa mila mihinana i Jesosy, nipetraka izy satria reraka ary, rehefa nangataka rano tamin'ilay vehivavy samaritana, dia midika izany fa nangetaheta izy.

Na dia nifantoka tamin'ny fomba fihevitry'ilay evanjelista aza ny tsy hanehoana fa nangetaheta rano ny Tompo Jesosy, satria ny hita fa ny filàny hanambara ny vaovao tsaran'ny fanjakana amin'ny vehivavy, dia mazava fa tonga nofo Jesosy (1Jn 4 : 2-3 sy 2 Jaona 1: 7).

Nipetraka teo akaikin'ny fantsakan'i Jakôba i Jesosy, teo akaikin'ny ora fahenina (antoandro) (Jao. 4: 6, 8), rehefa tonga teo amin'ny loharano ny vehivavy samaritana iray (manala baraka ny anarana hoe anaran'ny tanàna, satria mampiseho fa fa ny olona toa izany dia tsy an'ny fiarahamonina israelita), ary nanatona ny Mpampianatra izay niteny taminy nanao hoe:

– Omeo aho hosotroiko (Jaona 4: 7).

Ny fihetsiky ny Tompo tamin'ilay Samaritana (nangataka rano) dia namoaka izay manana lehilahy ambony sy vehivavy ambony indrindra: fahaiza-misaina, fisainana (Joba 32: 8).

Ny vehivavy dia tsy maintsy nametraka fanontaniana mifototra amin'ny karazana fahalalana teo aloha. Tsy namolavola ny eritreritra mamirapiratra indrindra momba ny zanak'olombelona izy, fa kosa nametraka fanontaniana lehibe ho an'io vehivavy io sy ny olony:

– Nahoana aho, Jiosy, no mangataka amiko hisotro amiko, fa vehivavy samaritana aho? (Jaona 4: 9).

Nanavakavaka ny Samaritana ny jiosy, saingy i Jesosy, na dia Jiosy aza, dia tsy nanome lanja an'io olana io, fa ilay vehivavy kosa nanatanteraka tsara ny fikasany tamin'izany fotoana izany.

Ao anatin'ilay fanontaniana dia nanasongadina ilay vehivavy fa vehivavy izy ary niaraka tamin'izay dia samaritana, izany hoe nisy fanakantsakanana indroa ho an'io lehilahy io, izay toa tokony ho jiosy be fialonana noho ny fivavahany.

Fanontaniana maro no nipoitra tao an-dohan'ilay Samaritana, satria tsy niraharaha ny fomba fanao sy ny lalàna mifehy ny fivavahana jiosy i Jesosy rehefa nangataka rano. – Tsy tsapany ve fa vehivavy sy Samaritana aho? Hisotro ny rano omeko azy ve izy nefa tsy matahotra ny ho voaloto?

Ny Fanomezan'Andriamanitra

Rehefa avy namoha ny fanjohian-kevitry'ilay Samaritana i Jesosy, dia nandrisika ny fahalianan'ilay vehivavy:

– Raha fantatrao ny fanomezam-pahasoavana avy amin'Andriamanitra, ary iza no miteny aminao hoe: Omeo rano hosotro aho, dia hangataka aminy ianao, ka hanome anao rano velona.

Ilay vehivavy samaritana dia tsy nahatratra ny hatsaran'ny tenin'i Kristy avy hatrany satria tsy nanana traikefa tamin'ny fahamarinana izy

“Fa ny ventin-kanina kosa dia ho an'ny tonga lafatra, izay nampihatra ny sainy hamantatra ny tsara sy ny ratsy” (He 5:14).

Raha nanana saina nampihetsi-po ilay Samaritana dia tsy hametraka ny fanontaniana izy:

– Tompoko, tsy manana na inona na inona entina aminao ianao, ary lalina ny fantsakana; aiza ary ianao no manana rano velona?

Hitanao avy amin'ilay adihevitra fa ilay vehivavy samaritana dia mifantoka amin'ny tsy fahafahany manatona rano nefa tsy ilaina izany, na izany aza, dia tsy nifanandrina tamin'ny nolazain'i Jesosy momba ny fananana rano velona izy.

Tsy nandinika ny adihevitra niandohan'i Jesosy momba ny fanomezam-pahasoavan'Andriamanitra izy, ka nandinika:

– Ianao va lehibe noho i Jakôba raanay, izay nanome anay ity fantsakana ity, ka nisotro ny zanany sy ny omby aman'ondriny izy?

Ny fanolorana rano hafa ankoatry ny rano ao amin'ny fantsakana an'i Jakôba dia nampiseho ilay samaritana fa io jiosy tsy fantatra io, farafaharatsiny, sahisahy, satria nametraka ny tenany teo amin'ny toerana ambony noho i Jakôba, izay nandao ny fantsakana ho lova ho an'ny zanany sy, izay nanome ny filàna samaritana maro tamin'izany fotoana izany.

Ireto fanontaniana manaraka ireto dia mila valiny:

– Tsy mila manovo rano ianao fa lalina ny fantsakana! Aiza ianao no manana rano velona?

Saingy niasa Jesosy mba hamohazan'ny tenin 'Andriamanitra ny "fandrenesana" an'io vehivavy io, satria ny tolo-keviny dia nampahafantatra fa Izy, raha ny marina, dia ambony noho ny rainy Jakôba mihitsy.

Tamin'io fotoana io no tsy fananan'ny Samaritana fahalalana, satria raha fantany hoe iza Jesosy, dia ho fantany miaraka ny fanomezan'Andriamanitra, satria i Kristy dia fanomezana avy amin'Andriamanitra.

Raha fantany hoe iza no manontany:

– Omeo aho hosotroina, ho fantatro fa lehibe noho Izy rainy izy, ho fantatro fa i Kristy no ilay taranaka nampanantenaina an'i Abrahama izay hitahiana ny firenena rehetra ambonin'ny tany (Gen. 28:14).

Raha fantany hoe iza i Kristy, dia ho hitany fa amin'ny alàlan'ny rano natolotr'i Kristy, raha ny marina ary amin'ny lalàna dia ho tonga iray amin'ny zanak'i Abrahama izy. Raha nahalala an'i Kristy izy, dia ho hitany fa ny zanaka araka ny nofo dia tsy zanak'i Abrahama, fa zanaky ny Finoana, taranaky ny Adama farany (Kristy) izay niseho tamin'izao tontolo izao (Gal 3:26 -29; Rom 9: 8).

Raha nahalala an'i Kristy izy dia ho hitany fa na dia anisan'ny farany aza izy dia mety ho anisan'ny voalohany, satria amin'ny alalàn'ny Taranaka dia azo atao ny mitahy ny firenena rehetra amin'ny maha-mpino an'i Abrahama (Mt 19:30).

Raha nahalala Ilay nangataka hosotro sy nanolotra rano velona ho azy izy, dia ho hitany fa fanomezana avy amin'Andriamanitra izy, satria Kristy no manome fiainana izao tontolo izao (Jao. 1: 4). Ho hitany fa izy dia mpisoronabe araka ny lamin'i Melkizedeka, izay azon'ny olona rehetra, avy amin'ny foko na fiteny, manolotra fanomezana ary eken'Andriamanitra.

“Niakatra any amin'ny avo ianao, naka babo, nahazo fanomezana ho an'ny olona, □□eny na dia ho an'ny mpikomy aza, mba honenan'i Jehovah Andriamanitra eo aminy” (Sl 68:18).

Nijoro ho vavolombelona Andriamanitra ny amin'ny fanolorana (fanomezana) natolotr'i Abela noho izy izay hiakatra ho any amin'ny avo, ka babo ho babo, ny mpisoronabe dia notendren'Andriamanitra tsy misy fiandohana sy (mandrakizay) andro (He 7: 3), izay nanolotra ny tenany ho toy ny zanak'ondry tsy misy pentina amin'Andriamanitra, ary amin'ny alalany ihany no aneken'Andriamanitra ny olona (He 7:25).

Zavatra ilaina isan'andro

Fanontanian'ilay vehivavy:

- Ianao va lehibe noho i Jakôba rainay? dia nety, na izany aza, mbola tsy namela azy hamantatra hoe iza ilay lehilahy nangataka rano tamin'ny loharanon'i Jakôba ary, tamin'izay fotoana izay, nanolotra rano velona
- Ary izay misotro ity rano ity dia hangetaheta indray; Fa na iza na iza misotro ny rano izay omeko azy dia tsy hangetaheta mandrakizay, satria ny rano izay omeko azy dia ho loharano miboiboika mankamin'ny fiainana mandrakizay. ” (Jao. 4:14).

Mahagaga fa ilay vehivavy samaritana, izay nanana eritreritra be dia be rehefa tsapany fa te hilaza i Jesosy fa lehibe noho i Mompera Jacob izy, dia nanaiky ny tolo-keviny, fa manana rano hisakanana azy tsy hangetaheta izy, nefa mangataka aminao rano amin'ny fantsakan'i Jakôba.

Mazava ny soso-kevitry'i Jesosy:

- ‘Na iza na iza misotro ny rano omeko azy dia tsy hangetaheta mandrakizay’, ary inona no nilainy rano, raha manana rano ambonimbony kokoa izy?

Liana tamin'ny fanoloran'i Jesosy ilay vehivavy, saingy manjavozavo ny fahalalany azy.

Inona no nahatonga ilay vehivavy hitady ny rano natolotr'i Jesosy azy, na dia nangetaheta aza ny Mpampianatra?

Ny valiny dia hita ao amin'ny fangatahan'ny Samaritana:

- Omeo ahy ity rano ity, Tompoko, mba tsy hangetaheta intsony aho ary tsy ho avy hisarika azy.

Amin'izao fotoana izao dia saika tsy takatra an-tsaina ny asa tsy maintsy nalain'io vehivavy io mba hahazoany rano. Tamin'ny

ora fahenina rehefa nandeha naka rano ny vehivavy hamatsy ny zavatra ilainy.

Na dia amin'izao androntsika izao aza ny zavatra takatry ny maro amin'ny fototra sy ilaina dia tsy mitovy amin'ny zavatra ilain'ilay vehivavy, dia azo atao ny refesina hoe ohatrinona ny zavatra takatry ny lehilahy amin'ny fanjohian-kevitra fotaka ilaina. Raha ny zava-dehibe dia manimba ny fahatakarana izay naroson'ny filazantsara, dia ahoana ny amin'ny raharahan'ity fiainana ity?

Lehilahy iray ilay vehivavy samaritana tsy nahalala nangataka rano, ary izao nanolotra rano misy fananana tsy takatry ny saina izy: hamono ny hetahetany izy ka tsy mila hisotro rano intsony.

Rehefa naneho fahalianana tamin'ny 'rano velona' ilay vehivavy dia hoy i Jesosy:

– Mandehana, antsoy ny vadinao, ary avia eto. Namaly ilay vehivavy hoe:

– Tsy manam-bady aho. Jesosy namaly hoe:

– Marina ny voalazanao: tsy manam-bady aho; Satria efa nanam-bady dimy ianao, ary ny vadinao tsy manam-bady ankehitriny; marina izany nolazainao izany.

Mariho fa tsy namoaka didim-pitsarana momba ny soatoavina momba ny vehivavy i Jesosy, satria Izy tenany ihany no nilaza fa tsy mitsara olona araka ny nofo Izy, satria tsy tonga hitsara izao tontolo izao Izy fa hamonjy (Jaona 8:15). ; Jaona 12:47).

Tamin'ity fotoana ity dia nanaiky an'i Jesosy ho mpaminany ilay vehivavy:

– Tompoko, hitako fa mpaminany ianao! Mahaliana ny nahitan'ilay vehivavy samaritana fa ny Jiosy dia mpaminany tamin'ny fotoana iray, ary, tamin'izay fotoana nahagaga,

dia nametraka ity fanontaniana manaraka ity:

– Ny razanay nivavaka teto amin'ity tendrombohitra ity; ary ianareo kosa milaza fa any Jerosalema no ivavahana.

Rehefa hitan'ilay vehivavy samaritana fa mpaminany i Kristy dia navelany teo anilany ireo filany fototra ary nanomboka nanontany momba ny toeram-pivavahana izy.

Amin'ny maha-Samaritana azy dia fantany tsara ny tantara izay nitaona ny Jiosy tsy hifandray tamin'ny Samaritana. Ny bokin'i Ezra dia mirakitra ny iray amin'ireo tsy fifankahazoan-kevitra nisy teo amin'ny Jiosy sy ny Samaritana satria tsy navelan'ny Jiosy hanampy tamin'ny fananganana ny tempoly faharoa teo ambany baikon'i Kyrosy (Ed 4: 1-24), ary nanomboka ny fikomiana satria ny mpanjakan'i Niorina tao amin'ny tanànan'ny Samaria ny Asyrianina avy tany Babylona izay tonga nonina tao amin'ilay faritra, nisolo ny vahoaka israelita izay efa babo taloha ary nandray ny fivavahan'ny Jiosy (2Mp 17:24 comp. Ed 4: 2 sy 9- 10).

Ny fanontaniana momba ny toerana misy ny taonan'ny era (fanompoana) era ary, talohan'ny mpaminany, dia tsy zavadehibe intsony ny adiny isan'andro, satria niavaka ny fotoana: tadiavo ny toerana ivavahana sy ny fomba fitsaohana.

Mahaliana ve ny hahafantatra izay mety ho fihetsika, amin'izao androntsika izao, raha hitan'ny Kristiana fa talohan'ny mpaminany izy? Inona no mety ho fanontanian'ireo olona naneho tena ho mpaminany?

Heveriko fa raha mahita mpaminany ny Kristiana ankehitriny dia izao ny fanontaniana: – Rahoviana aho no hividy ny tranoko? Rahoviana aho no hanana ny fiarako? Rahoviana aho no hanambady? Iza no hanambadiako? Ho lahy na ho vavy ve ny zanako? Rahoviana aho no handoa ny trosako? Hanan-karena ve aho? Sns

Saingy rehefa hitan'ilay Samaritana fa talohan'ny mpaminany

izy dia te hahalala momba ny olana ara-panahy ka navelany tany aoriana ny filany teto an-tany. Tsy zava-dehibe ny hahafantarana raha hanambady izy, na hijanona tsy handeha amin'ny fantsakan'i Jakôba hantsaka intsony. Ankehitriny, ny fanontaniana ny amin'ny toeram-pivavahana dia efa nisy hatramin'ny lasa ary izany no fotoana iray tsy azo adino.

Miaraka amin'ity fanambarana ity:

– Hitako fa mpaminany ianao! azontsika jerena fa azon'ilay vehivavy ny tena zava-nitranga.

Tsy toy ny jiosy hafa izay nifikitra tamin'ny fivavahany, ny ara-dalàna ary ny fombafombam-pivavahana, ny mpaminanin'ny Isiraely dia tsy Jiosy nifatotra tamin'ny fatorana toy izany.

Toy ny hoe: – Ah, azoko izao! Ianao dia tahaka an'i Elia sy Elisa, mpaminany izay tsy nitalaho tamin'ny firenen-kafa, satria samy nandeha tany amin'ny firenen-kafa ary niditra tao an-tranon'ireo kamboty sy mpitondratena sns. Tamin'ny naha-mpaminany azy hifandraisana amin'ny vehivavy samaritanina, satria nandeha tany an-tranon'ny mpitondratena iray izay nonina tao Sarepta, any amin'ny tanin'i Sidona i Elià, ary nangataka rano hosotroiny:

“Itondray rano kely hosotroina amin'ny vazy aho” (1Mp 17:10).

I Elisa kosa dia nampiasa izay natolotry ny vehivavy mpanankarena iray izay nonina tao an-tanànan'i Sunem, izay nomena anarana mitovy amin'ny anaran'ny tanàna toa ilay vehivavy samaritana (2 Mpanjaka 4: 8).

Zava-dehibe tokoa ny famakafakana ny tantaran'i Nikodemosy raha ampitahaina amin'ny an'ny vehivavy samaritana, satria eo imason'Andriamanitra, ny lehilahy izay manana toetra tsara sy fahalalàna ara-pitondrantena toa ny zavatra natao tamin'i Nikodemosy dia mitovy amin'ny olona tsy misy fahamendrehana, toy ny nitranga tamin'ny Samaritana vehivavy.

Mivavaka

Tamin'izay i Jesosy no namaly hoe:

- Ravehivavy, minoa ahy fa ho avy ny andro, ka tsy eto amin'ity tendrombohitra ity, na any Jerosalema aza, no hivavahanareo amin'ny Ray.

Nampianarin'i Jesosy ilay vehivavy samaritana fa tonga ny fotoana, satria ny fivavahana dia tsy mifatotra amin'ny tendrombohitra intsony, na ny tanànan'i Jerosalema na ny an'ny Samaria.

Nangataka tamin'ilay vehivavy samaritana i Jesosy mba hino azy sy hanaraka ny fampianarany

- “Vehivavy, minoa ahy...” (and. 21). Avy eo dia nametraka fanontaniana iray iraisan'ny Jiosy sy ny Samaritana izy:
- “Tianao ny tsy fantatrao; tianay izay fantatray satria ny famonjena dia avy amin'ny Jiosy ”.

Na dia takatry ny samaritana aza fa nivavaka tamin'Andriamanitra izy ireo, dia nivavaka taminy nefa tsy nahalala azy. Ny toe-pahasalaman'ny Samaritana dia izay nasehon'ny apôstôly Paul tamin'ny Kristiana tany Efesosy:

“Noho izany, tsarovy fa jentilisa tamin'ny nofo ianareo taloha, ary nantsoina hoe tsy voafora ireo izay nantsoina hoe famorana nataon'ny tanan'ny olona; Fa tamin'izany fotoana izany dia tsy nanana an'i Kristy ianareo, tafasaraka tamin'ny fiarahamonina israelita, ary olon-tsy fantatra amin'ny fanekena nampanantenaina, ka tsy manana fanantenana ary tsy misy Andriamanitra eo amin'izao tontolo izao.” (Ef 2:11 -12).

Ny fahazotoana manompo an'Andriamanitra dia tsy manome ny

olona ny toerana tena mpivavaka marina, satria ny Jiosy koa nivavaka, ary nivavaka izay fantany, satria ny famonjena dia avy amin'ny Jiosy (Jao. 4:22), na izany aza, io fanompoana io dia tsy fanahy ary amin'ny fahamarinana (and 23). Nanohitra izany ny mpaminany:

“Fa hoy ny Tompo: Fa ity firenena ity manakaiky ahy, ary amin'ny vavany sy ny molony dia manaja ahy izy, fa ny fony kosa miala amiko, ary ny fahatahorana ahy dia didin'ny olona ihany, izay Nampianarina izy ” (Is 29:13).

Ny fanambaran'i Jesosy dia mitovy amin'ny Jiosy sy ny Samaritana, satria samy mino fa nanompo an'Andriamanitra izy ireo, na izany aza, ny fivavahan'izy ireo dia zavatra izay avy tamin'ny vava ihany, fa lavitra ny 'voa'

«Nambolenao izy, dia faka faka izy ireo; maniry izy, mamoa koa; eo am-bavanao ianao, nefa lavitra ny voanao.” (Je 12: 2).

Nasehon'i Jesosy ny tena foto-kevitra momba ny fanompoana rehefa nilaza izy hoe:

– “Fa avy ny andro, ary tonga ankehitriny, izay ny tena mpivavaka hivavaka amin'ny Ray amin'ny fanahy sy ny fahamarinana; satria ny Ray no tadiavin'ny Ray ” (and 23).

Ny fivavahana amin'Andriamanitra dia tsy azo atao raha tsy amin'ny fanahy sy fahamarinana ihany, tsy toy ny fiankohofana amin'ny molotra, izay manondro ny 'fanatonana' an 'Andriamanitra amin'ny molotra fotsiny, dia manana endrika ivelany, na izany aza, ny fo dia mitoetra ho lavitra an'Andriamanitra.

Inona no tadiavin'ny Ray? Ireo mpivavaka marina, izany hoe ireo izay mivavaka amin'ny fanahy sy fahamarinana. Araka ny voalazan'ny Soratra Masina, ny mason'Andriamanitra dia mitady ny marina, ny mahatoky ambonin'ny tany, fa izay mandeha amin'ny lala-mahitsy ihany no afaka manompo azy. “Ny masoko

dia hijery izay olo-mahatoky amin'ny tany ka hipetraka hiaraka amiko; Izay mandeha amin'ny lala-mahitsy dia hanompo ahy ” (Sl 101: 6), izay mifanohitra amin'ny toetry ny olon'ny Isiraely: “Nefa mitady ahy isan'andro izy ireo, ary faly amin'ny fahalalana ny lalako, toy ny olona manao ny marina ka tsy mahafoy ny zon'Andriamaniny; mangataka amiko ny zon'ny fahamarinana izy ireo ary faly manantona an'Andriamanitra ” (Is 58: 2).

Izany hoe Andriamanitra dia akaiky an'ireo izay miantso Azy, na izany aza, amin'ireo izay miantso azy amin'ny fahamarinana “Akaiky izay rehetra miantso azy ny Tompo, dia izay rehetra miantso azy marina” (Sal 145: 18). Ny fangatahana an 'Andriamanitra amin'ny fahamarinana' ihany no ahafoana ny fifandrafiana sy ny fiombonambe averina amin'ny toeran'ny olona miaraka amin'Andriamanitra “Ary Izy nanangana antsika hiaraka aminy ka nampipetraka antsika any an-danitra, dia ao amin'i Kristy Jesosy” (Efes. 2: 6).

Ahoana no fomba hiantsoana an'Andriamanitra amin'ny fahamarinana? Miditra amin'ny varavaran'ny fahamarinana. Izay miditra ny varavaran'ny fahamarinana ihany no mahazo fiderana marina an'Andriamanitra (Sl 118: 19). Izay miditra eo am-baravaran'ny Tompo ihany no mahatoky sy marina (Sl 118: 20), ary ireo ihany no hitan'ny mason'ny Tompo.

Nohazavain'i Jesosy mazava fa:

– “Andriamanitra dia Fanahy, ary zava-dehibe ho an'izay manompo azy ny mivavaka aminy amin'ny fanahy sy ny fahamarinana”, Andriamanitra no Fanahy, ary nanampy i Jesosy fa ny teny nolazainy dia fanahy sy fiainana (Jao 7:63), noho izany , raha mivavaka amin'ny fanahy sy ny fahamarinana dia ilaina ny ateraky ny rano sy ny Fanahy ny olona (Jao. 3: 5), mba hateraky ny teny nolazain'i Kristy.

Ny maha-azo antoka ny vehivavy samaritana

Na eo aza ny filàna isan'andro hisintona rano, izay nanondro ny toe-piainan'ny vehivavy manetry tena, satria tsy nanana andevo izy dia nanana fanantenana. Na dia tsy anisan'ny fiarahamonina israeliana aza izy dia azony antoka fa:

– Fantatro fa avy ny Mesia (Ilay atao hoe Kristy); rehefa tonga izy, dia hambarany amintsika ny zavatra rehetra.

Avy taiza izany antoka izany? Iza, ny fanomezan-toky toy izany dia avy amin'ny Soratra Masina. Hentitra ny fahatokisany, satria tsy nanantena ny hanana lavadrano manokana izy, na vady ho azy. Tsy nampanantena fanatsarana ara-bola na ara-pianakaviana ny Soratra Masina, fa kosa nanondro fa i Kristy, ilay mpanelanelana amin'Andriamanitra sy ny olona, □□dia ho avy ary hampahafantatra amin'ny olona ny zavatra rehetra momba ny fanjakan'Andriamanitra.

Rehefa jerena ny fatokisan'ny vehivavy ny Soratra Masina, dia nanambara ny tenany i Jesosy:

– Izaho, izaho no miresaka amina! Fa maninona i Jesosy no nanambara ny tenany tamin'io vehivavy io, raha amin'ny andalan-teny hafa ao amin'ny Baiboly dia mitarika ny mpianany izy mba tsy hanambara amin'ny olona fa Izy no Kristy? (Mt 16:20) Satria ny tena fiaiken-keloka dia avy amin'ny fijoroana ho vavolombelona omen'ny Soratra Masina momba an'i Kristy (Jaona 5:32 sy 39), fa tsy avy amin'ny famantarana mahagaga (Jaona 1:50; Jaona 6:30).

Tamin'izay fotoana izay dia tonga ny mpianatra ary very hevitra fa vehivavy no niresahan'i Kristy

“Ary tamin'izay dia tonga ny mpianany, ary gaga izy fa vehivavy no niresahany; nefa tsy nisy nilaza taminy hoe: Inona no fanontaniana? na: Nahoana ianao no miresaka

aminy?” (and. 27).

Nandao ny fikasany ilay vehivavy samaritana ary nihazakazaka nankany an-tanàna ary niantso ny lehilahy hanadihady raha ilay Jody avy amin’ny loharanon’i Jakôba no Kristy.

“Dia navelan-dravehivavy ny sininy, ka nankany an-tanàna izy, dia nanao tamin’ireto lehilahy ireto hoe: Avia, izahao lehilahy izay nanambara tamiko izay rehetra nataoko. Tsy ity ve no Kristy?” (P. 28 sy 29)

Amin’ny maha olom-pirenena kilasy faharoa azy ny vehivavy tamin’izany dia tsy nametraka ny finoany izy fa kosa namporisika ny lehilahy hanatona an’i Jesosy sy hamakafaka ny teniny. Nivoaka ny olona ary nankany amin’i Kristy

“Dia nandao ny tanàna izy ireo ka nankeo aminy” (and. 30).

Niharihary indray ny mariky ny mpaminany marina:

“Ary tafintohina taminy izy. Fa hoy Jesosy taminy: “Tsy misy mpaminany tsy manan-kaja afa-tsy ny tanindrazany sy ny tranony” (Mt 13:57). Anisan’ireo vahiny i Jesosy dia nomem-boninahitra ho mpaminany, tsy mitovy amin’ny tanindrazany sy fonenany (Mt 13:54).

Niangavy tamin’ny Mpampianatra ny mpianatra:

– Rabí, misakafo. Jesosy namaly azy ireo hoe:

– Manana sakafo hohanina izay tsy fantatrao aho.

Ny fahatsapan’izy ireo dia nifantoka tamin’ny filan’ny olombelona ihany. Tamin’izay i Jesosy no nanambara tamin’izy ireo fa ‘noana’ hanao ny sitrapon’ny Rainy sy hanao ny asany izy. Asa inona izany? Ny valiny dia ao amin’ny Jaona 6, andininy 29:

– «Izao no asan’Andriamanitra: minoa Izay nirahiny».

Raha nahay namaky ny fotoana nitrangan’ny fambolena sy ny

fijinjana an'ity tontolo ity ny mpianany (Jao. 4:34), dia "nahita" ny saha fotsy ho an'ny fijinjana ny Ray i Jesosy. Nanomboka tamin'izay fotoana nisehoan'i Kristy tamin'ny mpijinja dia efa nandoa ny karamany teto amin'izao tontolo izao, ary efa natomboka ny fijinjana ny fiainana mandrakizay, ary samy faly ny mpamafy sy ny mpijinja noho ny asa vita (and.36).

Nanonona izao teny izao i Jesosy:

– “Ny iray mamafy, ary ny iray mijinja” (and. 37), ary mampitandrina ny mpianany izy ireo fa notendrena hijinja any an-tsaha izay tsy niasan'izy ireo (and. 38). Inona avy ireo saha ireo? Ny tanimbary hitan'i Jesosy fa vonona hijinja dia ny Jentilisa. Tsy mbola niasa teo amin'ny Jentilisa izy ireo, fa izao dia nirahina hiasa amin'ny Jentilisa, toy ny hafa efa nanao an'izany, izany hoe, nisy ny mpaminany toa an'i Elia sy Elisa izay nandeha tany amin'ny Jentilisa nanambara mialoha ny iraka hataon'izy ireo (and. 38).

Noho ny fijoroana vavolombelona nataon'ilay vehivavy izay nilaza hoe:

– Nolazainy tamiko ny zavatra nataoko rehetra, maro ny Samaritana no nino an'i Kristy. Ahoana? Satria hoy izy:

– Nolazainy tamiko izay rehetra nataoko, Jesosy dia nankao (ny Samaritana) ary nitoetra roa andro teo amin'izy ireo izy, ary nino azy ny olona noho ny teny (Jaona 4:41).

Tsy noho ny fijoroana ho vavonin-dravehivavy fotsiny no ninoany an'i Kristy, fa nino izy ireo satria, rehefa nandre an'i Kristy nanambara tamin'izy ireo ny fanjakan'ny lanitra, dia nino izy ireo fa Izy tokoa no Mpamonjy izao tontolo izao (Jao 4:42).

Distortions

Raha ny tanjon'ny soratra masina sy i Kristy dia ny hinoan'ny olona fa Izy no Mpamonjy izao tontolo izao, ny Zanak'ondrin'Andriamanitra izay manaisotra ny fahotan'izao tontolo izao, sns., Amin'izao androntsika izao dia misy karazana evanjely samihafa izay tsy mampandroso ny tena asan'Andriamanitra, izany hoe: ny olona mino an'i Kristy ho irak'Andriamanitra.

Ny fanantenan'izy ireo dia tsy ny hahatongavan'ity tontolo ity, izay hiavian'i Kristy ka hitondra ireo izay mino miaraka Aminy (Jao. 14: 1-4), fa mifantoka amin'ny zavatra sy ny filan'ity tontolo ity.

Mpampianatra sandoka maro no misarika ny sain'ny tsy malina amin'ny alàlan'ny fanondroana ny zavatra ilainy isan'andro. Satria? Satria ny filan'ny lehilahy dia manaparitaka ny fisainany ary tsy avelany handinika ireo fanontaniana lojika tena ilaina izy ireo. Ny kabary ataon'ny mpampianatra sandoka dia manondro hatrany ny filan'ny fiainana andavanandro hanakorontanana ny tsy mailo, satria zava-poana ny kabariny.

Misy ireo izay hanodidina ny mpampianatra azy arak'izay mahaliana azy ary hitodika amin'ny angano (2 Tim. 4: 4). Ny sasany kosa mihevitra an'i Kristy ho loharanom-bola ary mifidy izay te hanan-karena (1 Tim. 6: 5-9).

Fa misy ihany koa ireo izay manana ny fisehoan'ny toe-panahy araka an'Andriamanitra, izay fivavahana hafa ihany, satria ny hafatr'izy ireo dia mikendry ny kamboty sy ny mpitondratena, miady ho an'ny mahantra sy mila fananana ara-nofo, saingy mandà ny fahombiazan'ny filazantsara izy ireo. ., satria mifanipaka amin'ireo fahamarinana tena ilaina toy ny fitsanganana amin'ny maty amin'ny ho avy sy ny fiverenan'i Jesosy (2 Tim 2:18 sy 3: 5;)

“Fa maninona no fanantenana na hafaliana na

satroboninahitry ny voninahitra? Ary ianao koa tsy eo anatrehan'i Jesosy Kristy Tompontsika amin'ny fihaviany. (1Te 2:19).